

Biuletyn MOSIŃSKI

Absolutorium dla Zarządu

Podczas Sesji Rada Gminy w dniu 26 kwietnia br. udzieliła absolutorium Zarządowi i Burmistrzowi za działalność w roku 1993. Decyzja była jednomyślna. Zarząd Gminy, stwierdzić zatem można, że wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków. Rok 1993 zakończono nadwyżką budżetową w wysokości 6,7 mld zł. Środki te wzbogaciły budżet terogorczy. Co zostało zatem zrealizowane?

Rozpoczęto oczekiwaną budowę oczyszczalni ścieków. Kontynuowano realizację kolektora kanalizacyjnego, zmieniając jednak technologię wykonywania prac, co przysporzyło oszczędności naszej gminie w wysokości 9,9 mld zł. Na marginesie dodajemy, że w najbliższych dniach budowa kolektora zostanie zakończona.

Zwodociągowano Os. Nowe Krosna, Czarnokurz II, ul. Strzałową, Skrytą, Torową (część), Jaworową, to w mieście. Wsie: Pecna, Borkowice, Bolesławiec, Dymaczewo Stare, Krosinko. Zakupiono rury dla realizacji wodociągu we wsiach Daszewice, Babki, Radzewice, Mieczewo, Drużyna, Nowinki.

W chwili obecnej kończy się budowę sieci głównej w Daszewicach i Babkach. Rozpoczyna się realizacja we wsiach Drużyna, Nowinki. Dla Radzewic i Mieczewa rozpoczęcie inwestycji nastąpi w lipcu br. Wsparto poczynania Dyrektora Szpitala w Ludwikowie w sprawie doprowadzenia wodociągu, przekazując z budżetu na ten cel 50 mln zł.

Pobór energii do oświetlenia gminy kosztował 1,6 mld zł. Ponadto zakończono definitywnie budowę trafostacji przy ul. Wodnej i Leszczyńskiej w Mosinie. Postawiono nową trafostację na terenie budowy oczyszczalni ścieków. Wykonano oświetlenie na terenie części wsi Dymaczewo Stare i Pecna oraz w ul. Wiatrowej, Pożegowskiej, Chopina, Nizinnej. Uzupełniono oświetlenie w Borkowicach, Mieczewie i w ul. Wiejskiej w Mosinie.

Zbliża się nowe zadanie związane z gazyfikacją miasta i wsi. Już obecnie realizowane są prace w Czapurach i Wiórku. Bardzo duży udział ma w tym Społeczny Komitet Budowy. W tego typu pracach udział mieszkańców jest nieoceniony. Rozpoczynają się prace na obszarze

przylegającym do Puszczykowa, nazywanym potocznie Czarnokurz II. Inwestycja realizowana jest przez Zarząd Puszczykowa. Również i tu mieszkańcy wpłacając środki na specjalne konto, finansują w dużym stopniu inwestycję. Ponadto Urząd posiada już opracowane koncepcje gazyfikacji Mosiny, Krosna, Krosinka, Dymaczewa Nowego i Starego, Borkowic, Bolesławca, Drużyny, Nowinek, Pecnej.

Dofinansujemy komunikację autobusową wsi Wiórek, Czapury, Babki, Daszewice.

Wykonano estetyczne przystanki autobusowe w Mieczewie, Rogalinku, Dymaczewie Nowym.

Przejdźmy do wydatków dotyczących oświaty.

Poza zabezpieczeniem plac i bieżącego utrzymania obiektów szkolnych i przedszkolnych, wykonano m.in. stan surowy otwarty nowego budynku szkolnego w Daszewicach, kontynuowano prace związane z budową sali gimnastycznej przy Szkole Podst. nr 1.

Wykonano remont kapitalny sanitariatów w Szkole Podst. nr 2, jak również szereg prac remontowych w innych obiektach oświatowych. Środki finansowe przeznaczone na oświatę to 42% budżetu gminy. Urząd zrealizował również prace remontowo-inwestycyjne oraz doraźne takie jak: likwidacja dzikich wysypisk śmieci (niestety powstają nowe), remonty nawierzchni ulic i dróg, chodników, coroczne czyszczenie kanalizacji burzowej. Kontynuowano ustawianie nowoczesnych i estetycznych znaków drogowych. Wykonano plac zabaw przy ul. Skrajnej. Odwodniono skutecznie skrzyżowanie ulic Wawrzyniaka, Śremskiej. Przystąpiono do wykonania kolektora burzowego w Krośnie. Autobusom szkolnym służy zatoka w ul. Rzeczypospolitej Mosińskiej. Chodniki wykonano w: ul. Farbiarskiej, Niezłomnych, Wiatrowej, Szkolnej, Sowińskiego, Strzeleckiej, Krosińskiej, Szkolnej w Pecnej, Głównej w Krośnie.

Dla ułożenia chodnika w ul. Piotrowskiej w Daszewicach zakupiono kostkę brukową. Wykonano interwencyjnie zjazd w ul. Krętej w Czapurach. W 1993 r. zakupiliśmy w Bunschoten nowoczesną zamiarkę, która skutecznie czyści na-

sze ulice. Staramy się również na bieżąco poprawiać przejezdność ulic i dróg nieutwardzonych. Z dużą odpowiedzialnością podchodzimy do utrzymania Ochotniczych Straży Pożarnych. Wspólnie z innymi instytucjami zrealizowaliśmy gruntowny remont pomieszczeń Zawodowej Straży Pożarnej, co przyczyniło się do zatrzymania jej u nas. Przekazujemy środki na utrzymanie Ośrodka Kultury oraz Bibliotek. M. in. zakupiono książki za kwotę 90 mln zł. Zorganizowano szereg imprez kulturalnych w obiektach, jak również imprez plenerowych, w których uczestniczyło wielu mieszkańców. W ramach ochrony zdrowia przekazaliśmy 200 mln zł szpitalowi PKP w Puszczykowie na zakup laparoskopu. Ponadto kwotą 100 mln zł wsparliśmy ośrodki zdrowia na terenie gminy.

W budżecie rezerwowaliśmy środki na opiekę społeczną, którą objętych jest coraz więcej osób. Środki pochodzą z subwencji Państwa oraz kasy gminnej. Działalność klubu sportowego „Obra” została dofinansowana kwotą 160 mln zł.

Istotną kwestią jest gospodarka gruntami. Urząd kupuje i sprzedaje grunty. Kupując, staramy się tak to robić aby komasować grunty pod przyszłe osiedla mieszkaniowe.

W chwili obecnej nacisk kładziemy na wykup gruntów w rejonie ulic Galczyńskiego i Żeromskiego, gdyż tam właśnie powstanie osiedle domów jednorodzinnych. W chwili obecnej w przygotowaniu jest szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego tego terenu.

Zdajemy sobie sprawę z oczekiwań mieszkańców. Są one różne. W miarę możliwości finansowych staramy się jednak realizować inwestycje, które stworzą podwaliny pod prawidłowy rozwój gminy. Powyższy materiał, w bardzo skróconej formie obejmuje działania Zarządu Gminy w 1993 r.

Zdając sobie sprawę z wielu naszych niedoskonałości, mamy nadzieję, że patrząc obiektywnie da się zauważyć jednak zmiany idące we właściwym kierunku.

MOSINA - BUNSCHOTEN

W dniach 18-22.05.1994 roku przebywała w Mosinie delegacja holenderska z Bunschoten na czele z Burmistrzem Groenem. Dnia 19.05.1994 r. w Urzędzie Gminy Mosina została uroczystie podpisana, w imieniu gmin przez obu burmistrzów, „Umowa o współpracy”.

Współpraca ta istnieje i rozwija się od blisko czterech lat. W Holandii przeprowadzono liczne akcje charytatywne na rzecz Mosiny i naszych obywateli. Również i mosiniacy aktywnie włączyli się w rozwijanie przyjacielskich kontaktów.

W ramach tej współpracy:

- dzieci otrzymały upominki bożonarodzeniowe,
- przesłano odzież dla potrzebujących,
- internat dla dzieci specjalnej troski przy WODZ otrzymał komplet łóżek,
- przesłano również wózki inwalidzkie,
- szkoła w Krosinku została wyposażona w stoliki i krzeselka,
- dzieci ze szkół podstawowych spędziły tydzień w Holandii,
- dwukrotnie gościliśmy dzieci z Bunschoten,
- na zorganizowanych w Bunschoten Dniach Polskich zaprezentowali się nasi artyści plastycy oraz grupa muzyczna „Matador”,
- grupa osób związanych ze Stowarzyszeniem Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski gościła w Bunschoten na tygodniowym stażu szkoleniowym,
- zakupiliśmy w Bunschoten dwa autobusy, a jeden w prezencie,
- kupiliśmy również zamiatarkę obecnie czyszczącą ulice Mosiny,
- w Holandii powstało Stowarzyszenie Mosina - Bunschoten i analogiczne Stowarzyszenie powstaje w Mosinie.

Podpisana oficjalna umowa ma charakter ogólny i celem jej było ugruntowanie współpracy na przyszłość. Goście zapoznali się z obecną sytuacją gospodarczo-polityczną w naszej gminie i odwiedzili wszystkie ważniejsze inwestycje prowadzone na terenie gminy. Szczególnie interesowali się sprawą oczyszczalni ścieków oraz przedszkola integracyjnego dla dzieci specjalnej troski.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Przedstawiamy szanownym Czytelnikom tekst przemówienia, które Burmistrz Gminy Bunschoten wygłosił podsumowując wizytę delegacji holenderskiej w Mosinie.

Szanowny Panie Kaluźniński, szanowni zebrani.

W imieniu delegacji z Bunschoten pragnę opisać nasze wrażenia z wizyty, którą właśnie złożyliśmy w Waszej gminie.

Głównym powodem, dla którego przyjechaliśmy do Mosiny było podpisanie umowy o współpracy między Mosiną i Bunschoten oraz chęć poznania nowego Burmistrza i Członków Zarządu Gminy oraz poznania ich opinii na kluczowe zagadnienia związane z naszą współpracą, m.in. budowa oczyszczalni ścieków, powstanie stowarzyszeń przyjaźni polsko-holenderskiej oraz rozwój i potrzeby Gminy Mosina.

Po burzliwych zmianach politycznych w Mosinie, nie bardzo orientowaliśmy się, jaka jest sytuacja obecna. Byliśmy jednak zdecydowani, że nic nie może powstrzymać naszej współpracy. Ucierpieliby na tym tylko mieszkańcy naszych gmin.

Dzisiaj, gdy już poznaliśmy Pana, cały Zarząd, gdy przyjrzelśmy się w jaki sposób rozwiązujecie problemy i podejmujecie decyzje, mogę śmiało stwierdzić, że nasze obawy były nieuzasadnione. Jesteśmy pod wrażeniem tego, w jaki sposób rozwiązuje Pan, wspólnie z Zarządem, trudne problemy Gminy. W ciągu roku zdobył Pan pełną wiedzę na wiele tematów dotyczących Gminy Mosina. Działa Pan w sposób ostrożny, ale przemyślany i celowy.

W sprawie oczyszczalni ścieków zaskoczyliście nas. Myśleliśmy, iż przedsięwzięcie to jest dopiero co planowane, a okazało się, że prowadzone są już zaawansowane prace budowlane. Naszym

zdaniem jest to najważniejsza inwestycja w Waszej Gminie, ze względu na rozwój Gminy i ochronę środowiska naturalnego. Dlatego też już od dwóch lat staramy się pomóc Wam zdobyć środki finansowe na budowę oczyszczalni. Jak do tej pory nie było to możliwe. Otworzyła się jednak jeszcze jedna, choć znikoma, szansa otrzymania dotacji z EWG. Jest to długa i skomplikowana droga, która może, lecz nie musi skończyć się sukcesem. Choćby jednak istniał jedynie jeden procent szansy na zdobycie tych pieniędzy, powinniśmy spróbować.

Zauważyliśmy również, że sytuacja prawna w Polsce i gminie jest klarowniejsza niż przed kilku laty. Dzięki temu Wasze plany gminne są bardziej wyważone, szczegółowe, dalekosiężne i dobrze przemyślane.

Oczywiście, odczuwacie brak pieniędzy, by zrealizować wszystkie zamierzenia. Nigdy jednak nie będzie dosyć pieniędzy. Nie brakuje Wam natomiast dobrych pomysłów i planów.

Jak już podkreślałem, w czasie wspólnych rozmów w niektórych dziedzinach Wasza Gmina wyprzedza w rozwoju wiele gmin Europy Zachodniej. Możecie być dumni z działań w dziedzinie edukacji i integracji ludzi niepełnosprawnych.

Gdy spojrzysz się wokół, widać również wielką troskę o dobro Gminy. Zmieniły się Wasze ulice, chodniki, zmieniają się fasady domów i witryny sklepowe. Uczyniliście wielki krok naprzód, choć jestem pewien, że uczynicie jeszcze więcej.

Podsumowując, muszę stwierdzić, że dobrze zrobiliśmy przyjeżdżając i podpisując umowę o współpracy. Jest dla nas zaszczytem, że będziemy mogli również w przyszłości dzielić się wspólnie doświadczeniami.

Nie wolno mi zapominać o podziękowaniu Panu i Panu Andrzejowi Kasprzykowi za przygotowanie bardzo udanego programu wizyty i za wszystko co dla nas zrobiliście. Dziękujemy również za załatwienie transportu do Holandii.

Wiemy, iż bardzo ubolewacie nad faktem, że ukradziono nam samochód spod hotelu w Puszczykowie. Z pewnością nie była to Wasza wina i nic nie można było poradzić. Wiemy, iż jest to incydent szczególnie przykry dla Was, jednak nie jest to sprawa aż tak wielkiej wagi i możecie być pewni, że sobie z tym poradzimy. Dziękujemy za Waszą gościnność i pomoc, której nam udzieliłicie. Jesteśmy pewni, że nasza współpraca z Waszą dynamicznie rozwijającą się Gminą będzie trwać nadal.

Niech Wam Bóg błogosławi.

L.C. Groen
Burmistrz Bunschoten

KORESPONDENCJA Z HOLANDII

W styczniu b.r. odszedł z Urzędu Gminy Bunschoten Sekretarz Gminy Bort Koelewijn. Przeszedł na to samo stanowisko do sąsiedniej, większej Gminy De Bilt. Jest on jedną z osób, które zainicjowały współpracę między Mosiną i Bunschoten oraz aktywnie ją kontynuowały.

W odpowiedzi na przesłany przez Burmistrza i Sekretarza naszej gminy list z podziękowaniem za wkład pracy w zacieśnienie więzi między gminami, na okoliczność zakończenia pracy w Bunschoten, Pan Koelwijn przesłał odpowiedź, którą w całości drukujemy poniżej.

Bunschoten, 17 kwiecień 1994
Zarząd, Rada i Mieszkańcy
Gminy Mosina.

Dokończenie na str. 3

Szanowny p. Kalużyński, kolego Marciniak,
szanowni Przyjaciele.

Gdy opuszczałem Urząd Gminy Bunschoten zaskoczyliście mnie Waszym pismem z 28 stycznia 1994. Wasz list był bardzo serdeczny i zawierał wspaniałe słowa wiersza:

„Nie to co mówisz,
lecz co robisz
czyni Cię naprawdę człowiekiem.”

Cieszę się, że współpraca między naszymi gminami udowodniła, iż słowa te są prawdą. Mosina znalazła stałe miejsce w sercach mieszkańców Bunschoten, również u dzieci. To samo możemy powiedzieć o Mosinie i Waszym stosunku do Bunschoten.

Żałuję, że niemożliwym stało się, bym osobiście podtrzymywał nasze kontakty. Na szczęście jest w Bunschoten wielu ludzi, którzy w pełni chcą podtrzymać stosunki z Wami i mieszkańcami Mosiny.

W mojej pożegnalnej, którą skierowałem do Zarządu Bunschoten podziękowałem im za ich stosunek do Mosiny. Zarówno burmistrz Groen jak i członkowie Zarządu stworzyli mi zawsze we współpracy z innymi ludźmi, możliwość zrobienia czegoś dla Mosiny.

Bardzo dziękuję za Wasz list. Przechowuję go jako bardzo cenną pamiątkę naszej współpracy i przyjaźni. Życzę Wam powodzenia w dalszej współpracy między Mosiną i Bunschoten.

Z najlepszymi życzeniami
Bort Koelewijn
Bunschoten

Wracamy do „Oświadczenia Zarządu Gminy”

W Biuletynie nr 13 zostało przedstawione „Oświadczenie Zarządu Gminy Mosina” w związku z ukazującymi się od dłuższego czasu na łamach „Mosiniaka” tekstów nieprawdziwych, obrażających Radę, Zarząd i Urząd Gminy. Zaczęły się one ukazywać w momencie odwołania poprzedniego Zarządu Gminy. Właśnie byli członkowie Zarządu, redagujący i piszący w „Mosiniaku”, znaleźli w ten osobliwy sposób - drogę odwetu.

Cała ta sprawa zaczęła się od zanegowania przez większość radnych działań poprzedniego Zarządu, dotyczących budowy kolektorów, a co za tym idzie, całej sfery, związanej z kanalizowaniem miasta, a więc również budową oczyszczalni i przepompowni ścieków.

Poniżej przedstawiamy materiał, który w sposób jednoznaczny rozwiązać powinien wszelkie wątpliwości.

Tak jak dla instytucji państwowych jednostką kontrolną jest Najwyższa Izba Kontroli, tak dla Urzędów Gmin - **Regionalna Izba Obrachunkowa**. Przeprowadziła ona kompleksową kontrolę Urzędu w dniach od 10 stycznia 1994 r. do 31 marca 1994 r. i obejmowała rok 1993. Protokół pokontrolny liczy 55 stron. Kontrola była bardzo szczegółowa, skrupulatna, potrzebna i nieodzowna. Utwierdziła Burmistrza i Zarząd Gminy, że działania przez nich podejmowane są właściwe. Przedstawiciele Izby Obrachunkowej, przedstawiając wynik kontroli, pozytywnie wyrażali się o działaniach Urzędu i Zarządu Gminy.

Przeniesienie „protokołu” na łamy Biuletynu jest niemożliwe z uwagi na jego objętość. **Jednak temat, który wywołał w Mosinie wiele kontrowersji zacytujemy dosłownie. Są to bardzo ważne zapisy. Prosimy je bardzo uważnie czytać, gdyż potwierdzają one zasadność odwołania p. B. Robakowskiego z funkcji Burmistrza oraz poprzedni Zarząd, których decyzje spowodowały wielomiliardowe straty dla naszej gminy.**

Zawarte tam zapisy są na tyle poważne, że sprawa ta winna uzyskać właściwą procedurę prawną. Poniżej przytaczamy zapis z protokołu.

INWESTYCJE

2.2 Kanalizacja sanitarna dla miasta Mosiny.

2.2.1 Budowa kanalizacji sanitarnej dla miasta Mosiny zatwierdzona została przez dyr. Wydziału Budownictwa Urzędu Wojewódzkiego pismem nr B. XII-2/28/1281/87 z dnia 26 października 1987 roku.

2.2.2 Decyzją nr UAN-II-8381/444/86 z dnia 21.01.1987 roku Urząd Wojewódzki w Poznaniu - Wydział Planowa-

nia Przestrzennego, Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego zatwierdził plan realizacji i udzielił pozwolenia na budowę kanalizacji sanitarnej dla wschodniej części miasta Mosiny.

2.2.3 Budowa kanalizacji prowadzona była w ramach „Konceptji programowej wodociągu dla miasta Poznania”. Koordynatorem inwestycji była Dyrekcja Rozbudowy Miasta Poznania (DRMP) na podstawie umowy nr GK/I/89 z dnia 4 marca 1989 roku, zawartej z Wydziałem Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Urzędu Miejskiego w Poznaniu jako inwestorem.

2.2.4 W dniu 7 grudnia 1989 roku zawarta została umowa nr 517/89 (załącznik nr 12 do protokołu) pomiędzy DRMP jako inwestorem i Hydrobudową Poznań jako wykonawcą, o wykonanie kanalizacji sanitarnej dla miasta Mosiny od St1 do St9 i od St1 do St99. W umowie ustalono następujące dane wyjściowe:

- robocizna - 3.230,-zł./1 r-g.
- koszty zakupu - 46,15%
- koszty ogólne - 79,0%
- zysk - 30,0% liczony do

robocizny, sprzętu, materiałów i kosztów pośrednich.

Integralną część umowy stanowiły załączniki:

- załącznik nr 1 - zakres rzeczowo finansowy robót na kwotę 895.367.999,-zł.
- załącznik nr 2 - harmonogram robót,
- załącznik nr 3 - warunki szczególne.

W załączniku nr 3 na podkreślenie zasługuje pkt 10:

„wykonawca nie odpowiada za skutki wynikłe

z wbijania i wyciągania ścianek stalowych projektowanych do zabezpieczenia ścian wykopów”.

Warunki umowne w okresie od 1990 do 1992 roku zmienione były aneksami od nr 1 do 7 (aneksy te dołączone są do umowy nr 517/93 - stanowiącej załącznik nr 13 do prot.)

2.2.5 Faktycznie prace przy budowie kolektora rozpoczęły się w czerwcu 1989 roku. Do 30 października 1992 roku wykonano następujący zakres prac:

- Ø 1,00 m - 476 m na kwotę - 7.868.888.251,-zł.
- Ø 0,80 m - 340 m na kwotę - 4.951.224.702,-zł.
Łącznie 816 m na kwotę - 12.820.108.953,-zł.

2.2.6 Rada Miasta i Gminy Mosina uchwałą nr XII/92/91 z dnia 27 czerwca 1991 roku upoważniła Burmistrza Miasta i Gminy Mosina do podpisania w sprawie przejęcia inwestycji kanalizacji sanitarnej dla miasta Mosiny, powierzając wykonanie tej uchwały Zarządowi.

2.2.7 Z datą ..06.1991 roku spisane zostało porozumienie (załącznik nr 13 do protokołu) pomiędzy:

- Urzędem Miasta Poznania,
- Urzędem Miasta i Gminy Mosina,
- Dyrekcją Rozbudowy Miasta Poznania

w sprawie przejęcia przez Mosinę funkcji inwestora bezpośredniego na zadaniu inwestycyjnym „kanalizacja sanitarna dla miasta Mosiny”.

Wrzecz obowiązkem inwestora bezpośredniego (w ramach których przyjęto umowę z DRMP jako inwestorem zastępczym) Urząd Miasta i Gminy w Mosinie przejął finansowanie zadania.

Z ramienia Urzędu Miasta i Gminy w Mosinie porozumienie podpisał jednoosobowo Burmistrz Bogdan Robakowski, bez udziału drugiego członka Zarządu (lub pełnomocnika Zarządu) oraz bez kontrasygnaty Skarbnika Gminy.

Porozumienie to zostało zawarte w sprzeczności z art. 46 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz. U. nr 16 poz. 95 z późn. zmianami).

2.2.8 Korzystając z uprawnień wynikających z w/w „Porozumienia Urząd Miasta i Gminy Mosina pismem nr OT.125/91 z dnia 20 grudnia 1991 roku (załącznik nr 14 do prot.) wypowiedział DRMP z dniem 1 stycznia 1992 roku umowę o inwestorstwo zastępcze - z 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia. Pismo to podpisał Burmistrz jednoosobowo, a więc również z naruszeniem art. 46 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.

2.2.9 Po okresie wypowiedzenia 31 marca 1992 roku zawarta została umowa cesji pomiędzy Dyrekcją Rozbudowy Miasta Poznania, Hydrobudową Poznań i Urzędem Miasta i Gminy Mosina (załącznik nr 15 do protokołu), w której DRMP za zgodą Hydrobudowy Poznań ceduje na rzecz Urzędu Miasta i Gminy w Mosinie swoje obowiązki, uprawnienia oraz zobowiązania wynikające z umowy 517/89 (omówionej powyżej w p. 2.2.4) na roboty budowlano-montażowe na kolektorze. Umowę cesji parafował radca prawny UMIG Mosina Edmund Partalski. Umowa cesji podpisana została przez Burmistrza MiG Mosina Bogdana Robakowskiego z kontrasygnatą Skarbnika Gminy. Brak podpisu drugiego członka Zarządu, co jest naruszeniem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.

2.2.10 Burmistrz Bogdan Robakowski, przejmując bez zastrzeżeń na rzecz Urzędu Miasta i Gminy w Mo-

sinie umową nr 517/89 z Hydrobudową Poznań (poprzez podpisanie „Porozumienia” z dnia ..06.1991 roku, omówionego powyżej w pozycji 2.2.7 protokołu oraz umowy cesji z dnia 31 marca 1992 roku omówionej w pozycji 2.2.9 protokołu) nie zabezpieczył należycie interesów Gminy, narażając ją na znaczne straty. W konsekwencji przejęcia tej umowy Urząd Miasta i Gminy w Mosinie zmuszony został do wypłaty odszkodowań z tytułu uszkodzeń budynków, wynikłych ze stosowania technik wibracyjnych przy zabezpieczaniu wykopów. (Obowiązek ten wynikał z przejęcia pkt 10 zał. nr 3 do umowy 517/89 oraz par. 2 umowy cesji z 31 marca 1992 roku).

W okresie 1991-1993 roku Urząd Miasta i Gminy w Mosinie wypłacił (wg danych z zał. nr 16 do protokołu):

a) w 1991 roku (faktura DRMP) ogółem
- 240.964.338,-zł.
w tym: - odszkodowania - 230.556.700,-zł.
- ekspertyzy ustalające wysokość odszkodowań - 10.407.700,-zł.
b) w 1992 roku ogółem - 542.583.327,-zł.
w tym: - odszkodowania - 500.137.977,-zł.
- ekspertyzy - 42.445.350,-zł.
c) w 1993 roku ogółem - 488.509.600,-zł.
w tym: - odszkodowania - 436.051.100,-zł.
- ekspertyzy - 52.458.500,-zł.
d) ogółem w latach 1991-1993 - 1.272.057.265,-zł.
w tym: - odszkodowania - 1.166.745.715,-zł.
- ekspertyzy - 105.311.550,-zł.

Inspektor nadzoru inwestorskiego w dniu 17.07.1992 r. dokonał wpisu do dziennika budowy wstrzymującego wykonywanie dalszych prac kafarem na polecenie Urzędu Gminy, co praktycznie powstrzymało dalszy postęp w uszkodzeniach budynków. Brak reakcji ze strony insp. nadzoru w sprawie uszkodzeń budynków w okresie od czerwca 1989 roku do lipca 1992 roku.

Wyszczególnione powyżej kwoty odszkodowań związane były z realizacją kolektora przed wyżej wymienionym wpisem w ulicy Wiatrowej, Targowej i Sowińskiego do Marcinkowskiego.

2.2.11 1) W dniu 3 kwietnia 1992 roku na ręce Burmistrza złożony został (przez zespół z poza Urzędu w składzie: W. Niedzielski, J. Olejniczak - Olek, P. Tomczak) projekt wynalazczy pt. „Zmiana koncepcji (sposobu) skanalizowania południowej części miasta Mosiny.” Charakterystykę rozwiązania złożonego projektu przedstawia załącznik nr 17 do protokołu.

Zgłoszony projekt miał znamiona projektu racjonalizatorskiego (w myśl art. 83 i 85 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1992 roku o wynalazczości jt. Dz. U. nr 33 poz. 177 z 1984 r.), polegającego na twórczym przystosowaniu znanego rozwiązania.

2) Burmistrz otrzymany projekt wynalazczy skierował do zaopiniowania przez:

a) **Biurow Projektów Budownictwa Komunalnego** w Poznaniu (które było autorem projektu kanalizacji sanitarnej dla Mosiny),

b) **Hydrobudowę Poznań** (wykonawcę kolektorów sanitarnych).

W sytuacji, gdy zgłoszony projekt zmieniał założenia projektowe kanalizacji sanitarnej na niezrealizowanym odcinku oraz założenia realizacyjne w/w jednostki były stronami w postępowaniu - a więc ich opinie nie miały cech obiektywnych.

Jednostki te w przedstawionych opiniach podkreśliły mankamenty zgłoszonego projektu (zmniejszenie zle-

wni grawitacyjnej, pokazanie nachylenia skarp 1:1, niezgodnych z normami), natomiast pominięły zasadnicze walory (wytyczenie kanału w ul. Marcinkowskiego i Gałczyńskiego, uniknięcia wycinki drzew w ul. Marcinkowskiego, zmiana technologii robót, co w konsekwencji znacznie obniża koszt realizacji).

Po uzyskaniu od w/ w jednostek opinii negatywnych Burmistrz zwrócił się dodatkowo o zaopiniowanie projektu wynalazczego przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Poznaniu, dostarczając uzyskane już opinie negatywne. Przedsiębiorstwo to poparło opinię negatywną BPBK, nie wypowiadając się w sprawie sposobu realizacji kolektorów.

- 3) W oparciu o omówione powyżej opinie Zarząd Gminy na posiedzeniu w dniu 7 maja 1992 roku (prot. nr 59/92) podjął decyzję o odrzuceniu zgłoszonego projektu wynalazczego. Na posiedzeniu w dniu 28.05.1992 r. (protokół nr 62/92) z udziałem autorów zgłoszonego projektu oraz autorów opinii - Zarząd Gminy podtrzymał negatywną opinię, przekazując ją w piśmie z dnia 29 maja 1992 roku do przedstawiciela zespołu autorskiego projektu P. Tomczaka.

W postępowaniu tym Zarząd Gminy wydał opinię o przydatności projektu z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 1984 roku w sprawie projektów wynalazczych (Dz. U. nr 33 poz. 178 z 1984 r.) nie dopełniając następujących wymagań:

- zgodnie z par. 12 ust. 2 Zarząd zobowiązany był umożliwić twórcy projektu wynalazczego udział w pracach związanych z oceną przydatności jego projektu,
- zgodnie z par. 13 ust. 1 i 2 - jeżeli powstały wątpliwości co do przydatności projektu racjonalizatorskiego Zarząd powinien powołać komisję do spraw wynalazczości oraz umożliwić twórcy projektu udział w pracach tej komisji.

O obowiązującym trybie postępowania w tym zakresie Burmistrz był powiadomiony przez radcę prawnego Urzędu Gminy (załącznik nr 18 do protokołu).

- 4) Wobec odrzucenia przez Zarząd Gminy projektu wynalazczego, autorzy projektu w petycji z dnia 9 czerwca 1992 roku (przyjętej przez Radę 16.06.1992 r.) zwrócili się do Prezydium Rady Gminy z wnioskiem o powołanie komisji nadzwyczajnej d/s związanych z tematyką projektu (zał. nr 19 do protokołu).

Rada Gminy w Mosinie uchwala nr XXVI/152/92 z dnia 16 lipca 1992 roku powołała komisję doraźną do zbadania projektu wynalazczego. Komisja ta następnie zaleciła Burmistrzowi:

- a) czasowe wstrzymanie robót na dalszych odcinkach kanalizacji,
- b) zlecenie ekspertyzy technicznej do jednostki niezależnej (Biuro Studiów i Rzeczoznawstwa w Lesznie).

Po uzyskaniu pozytywnej opinii od w/ w jednostki niezależnej (w opracowanej ekspertyzie równocześnie wyeliminowano mankamenty zgłoszonego projektu), oraz w oparciu o wnioski przedłożone przez komisję doraźną w ocenie z dnia 14 sierpnia 1992 roku, Rada Gminy na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 1992 roku podjęła uchwały dotyczące:

- przejęcia projektu racjonalizatorskiego do realizacji,
- zorganizowania przetargu na projekt techniczny kolektorów wg przyjętego projektu racjonalizatorskiego.

Uchwały te Rada Gminy pismem z dnia 31 sierpnia 1992 r. skierowała do Burmistrza do realizacji (zał. nr 20 do protokołu).

Do dnia 27 października 1992 roku Burmistrz ani Zarząd nie podjął działań nad realizacją tych uchwał.

- 5) Na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 1992 roku Rada Gminy przedłużyła działalność komisji doraźnej, poszerzając zakres jej prac o analizę umowy z wykonawcą kolektorów Hydrobudową - Poznań - pod kątem możliwości jej rozwiązania.

W swoim stanowisku z dnia 27 października 1992 roku komisja wykazała ewidentne zaniedbania ze strony Burmistrza i Zarządu w zabezpieczeniu interesów Gminy przy przejmowaniu inwestycji, narażając Gminę na znaczne straty (koresponduje to z przedstawionym punkcie 2.2.10 protokołu stanem faktycznym), wnioskując o odwołanie Zarządu.

Na podstawie tego stanowiska Rada Gminy uchwałą nr XXVIII/165/92 z dnia 27 października 1992 roku odwołała Zarząd Gminy w całości.

- 6) W drodze postępowania przetargowego opracowanie projektów technicznych kolektorów w/g przyjętego projektu racjonalizatorskiego powierzono „Miastoprojektowi Poznań”.

- 7) Wobec odmowy Hydrobudowy Poznań na dobrowolne odstąpienie od umowy 517/89 oraz zgody na realizację na zmienionych warunkach, w oparciu o wykonaną nową dokumentację zawarto aneks nr 8 do umowy nr 517/89 (zał. nr 21 do protokołu).

W porównaniu do aneksu nr 5 na ten sam zakres prac (ul. Wiosny Ludów, Projektowana, Marcinkowskiego, część ul. Gałczyńskiego) nastąpiło obniżenie kosztu realizacji z 10 mld zł. do 5,5 mld zł.

2.3 Oczyszczalnia ścieków.

- 2.3.1 1984 roku opracowane zostały przez Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego „wytyczne do ustalenia miejsca i warunków realizacji docelowej oczyszczalni ścieków w Mosinie” (oprac. nr Z-6278/PSO).

W opracowaniu tym przewidziano następujące ilości ścieków:

	Q dśr. m ³ /dobę	Q d max m ³ /dobę
Mosina ze wsiami	9.610	15.351
Puszczykowo	4.940	8.479
Rogalinek	700	1.021
Razem:	15.250	24.850

- 2.3.2 1) W dniu 10 kwietnia 1990 roku (pismo nr BUA-II/8386/17/90 Wydział BUiA Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu) podjął decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji dla:

- grupowej oczyszczalni ścieków na Q max = 24.050 m³/dobę, (zlokalizowanie na terenie Gminy Puszczykowo),
- centralnej przepompowni ścieków w Mosinie,
- rurociągu tłoczego z przepompowni do oczyszczalni.

- 2) W dniu 28 sierpnia 1990 roku (pismo nr GP-2980/II/8380/56/90 Wydział Gospodarki Przestrzennej Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu) podjął decyzję zatwierdzającą plan realizacyjny na w/w obiekty (w p. 2.3.2-1)

- 3) W dniu 18 lutego 1991 roku (pismo nr 8331/10.91) Burmistrz Miasta Puszczykowa wydał wskazanie lokalizacyjne na doprowadzenie wody do oczyszczalni ścieków,
- 2.3.3 Po spisaniu z datą ...czerwca 1991 roku porozumienia pomiędzy Urzędem Miasta Poznania, Urzędem Miasta i Gminy w Mosinie i DRMP w sprawie przejęcia przez Mosinę funkcji inwestora bezpośredniego (patrz punkt 2.2.6 i 2.2.7 protokołu) oraz po wypowiedzeniu przez Urząd Miasta i Gminy w Mosinie umowy z DRMP o inwestorstwo zastępcze (patrz punkt 2.2.8 protokołu)
- w dniu 31 marca 1992 roku podpisana została umowa cesji zawarta pomiędzy Urzędem Miasta i Gminy w Mosinie, DRMP i BPBK (zał. nr 23 do protokołu), zawierająca:
 - zakończenie pełnienia przez DRMP funkcji inwestora zastępczego,
 - przeniesienie z DRMP na Urząd Miasta i Gminy zobowiązań wynikających z umowy zawartej pomiędzy DRMP i BPBK (patrz punkt 2.2.3 protokołu).
- Umowa cesji podpisana została przez Burmistrza Miasta i Gminy Mosina B. Robakowskiego z kontrasygnatą Skarbnika Gminy. Brak podpisu drugiego członka Zarządu, co stanowi naruszenie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.**
- Analogicznie ten sam przepis naruszony został przy podpisywaniu kolejnych aneksów do umowy:
- porozumienie dodatkowe nr 1 z dnia 14 kwietnia 1992 roku
 - porozumienie dodatkowe nr 2 z dnia 20 maja 1992 roku,
 - porozumienie dodatkowe nr 3 z dnia 5 lipca 1992 roku,
 - porozumienie dodatkowe nr 4 z dnia 2 września 1992 roku.
- 2.3.4.1 **W dniu 5 lipca 1991 roku zawarta została umowa nr Z-7921/PSO/ZPO pomiędzy DRMP, działającą w imieniu Zarządu Miasta i Gminy w Mosinie a BPBK w Poznaniu na opracowanie projektu technicznego grupowej oczyszczalni ścieków na kwotę 1.765.592.100,-zł.**
- Pominięto tym sposobem propozycje zgłoszone na posiedzeniu Zarządu Miasta i Gminy w Mosinie w dniu 28 marca 1991 roku (protokół nr 24/91) na rozpisanie przetargu na opracowanie w/w projektu.
- Dyrektor DRMP naruszył tu art. 42 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 roku Prawo budżetowe (Dz. U. nr 4 poz. 18 z późniejszymi zmianami).
- Również Burmistrz MiG Mosina B. Robakowski podpisując umowę z ..06.1991 roku i umowę cesji z 31 marca 1992 r. przyjął bez zastrzeżeń omawianą umowę.**
- 2.3.4.2 Po poszerzonych posiedzeniach Zarządu Gminy Mosina w dniach 12.09.1991 r. (prot. nr 37/91) oraz z 3.10.1991 r. (prot. nr 39/91) dotyczących ogłoszenia przetargu na projekt oczyszczalni, na których przedstawiciele Zarządu Miasta Puszczykowo warunkowali udział w budowie oczyszczalni od ogłoszenia przetargu na opracowanie projektu (natomiast wśród przedstawicieli Rady i Zarządu Gminy Mosina nie było jedności) - Rada Gminy uchwała nr XVII/109a/91 z dnia 17 października 1991 roku odstąpiła od ogłoszenia przetargu na opracowanie projektu technicznego na budowę oczyszczalni ścieków w Mosinie. **Jednakże wobec bra-**

ku stanowiska Zarządu Gminy Mosina w sprawie w/w w unkcie 2.3.4.1 umowy z dnia 5 lutego 1991 roku z BPBK - uchwała ta nie miała żadnej mocy prawnej.

- 2.3.5 19 lutego 1992 roku zawarte zostało porozumienie pomiędzy Zarządem Miasta Puszczykowa i Zarządem Gminy Mosina, w którym strony wnioskuje do Wojewody o komunalizację działek pod budowę oczyszczalni ścieków (jako współwłasność po połowie).
- Porozumienie to zostało poparte:
- uchwałą nr XII/12/92 z dnia 24 lutego 1992 roku Rady Miejskiej w Puszczykowie,
 - uchwałą nr XXIV/144/92 z dnia 25 marca 1992 roku Rady Gminy Mosina.
- Wojewoda po skomunalizowaniu pismem nr PK-I-7252/515/92 z dnia 10 listopada 1992 roku przekazał nieodpłatnie w/w działki na współwłasność Gminy Mosina i Miasta Puszczykowa (wraz z kartą inwentaryzacyjną nieruchomości). Brak uchwały Rady Gminy przyjmującej te działki jako majątek gminy (wymóg ten wynika z art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8.03.90 r. o samorządzie teryt.).
- 2.3.6 W dniu 9 czerwca 1992 roku zawarta została umowa nr 10/PNB/92 pomiędzy Pracownią Konserwacji Zabytków w Poznaniu, a Urzędem M i G w Mosinie na wykonanie prac ratowniczych i archeologicznych na terenie projektowanej oczyszczalni ścieków.
- Umowę podpisał jednoosobowo Burmistrz B. Robakowski (z kontrasygnatą Skarbnika Gminy), czym naruszył przepis art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.**
- Analogicznie przepis ten naruszony został przy podpisywaniu kolejnych aneksów do tej umowy:
- aneks nr 1/93 z dnia 29 lipca 1993 roku,
 - aneks nr 2/93 z dnia 25 października 1993 roku.
- Oba aneksy podpisał jednoosobowo Burmistrz J. Kałuźniński (z kontrasygnatą Skarbnika Gminy).
- 2.3.7 Po szeregu spotkań w miesiącach I i II 1992 rok ustalona została wielkość oczyszczalni ścieków objętej projektem (przy założeniu danych wyjściowych - 200 dcm³ na 1 mieszkańca (na dobę):
- a) ścieki przepompowane z Mosiny 7.100 m³/dobę,
 - b) ścieki dowożone samochodami 900 3/dobę
- w tym:
- z Gminy Mosina 500 m³/dobę,
 - z Puszczykowa 400 m³/dobę
- Ogółem I etap 8.000 m³/dobę
- w tym podetap I etapu 4.200 m³/dobę.
- Na wielkości te BPBK opracowało operat wodno-prawny (kwiecień 1992 r.), stanowiący podstawę do wydania 21 stycznia 1993 r. decyzji o pozwoleniu wodno-prawnym.
- W.w założenia zatwierdził Burmistrz B. Robakowski (notatka z dnia 19 lutego 1992 r.) bez zaciągania opinii od jednostek niezależnych (WPWiK w Poznaniu w piśmie z dnia 11 lutego 1992 roku decyzję pozostawił Gminie jako inwestorowi wskazując na ewentualność obniżenia danych wyjściowych do 110 dcm³/md). Brak akceptacji danych wyjściowych do projektowania przez upoważnione organy decyzyjne Gminy Mosina, co stanowi naruszenie art. 18 ust. 2 pt. 9 lit. e ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.**
- 2.3.8 Przekazanie opracowanego projektu technicznego oczyszczalni zbiegło się ze zmianą Zarządu Gminy Mosina. **Nowy Zarząd po zasięgnięciu opinii niezależnych**

ekspertów (T. Jaroszyński, J. Bagiński i W. Niedzielski) zakwestionował prawidłowość danych wyjściowych do projektowania - błędny bilans ścieków (prot. nr 94/93 z posiedzenia Zarządu z dnia 5 kwietnia 1993 roku, pismo Zarządu z dnia 20 kwietnia 1993 r. do BPBK).

W dniu 26 kwietnia 1993 roku Zarząd Gminy Mosina zawarł porozumienie z BPBK o adaptacji wykonanej dokumentacji (na koszt BPBK) do I etapu, na wielkość oczyszczalni 2.000 m³/dobę, z możliwością dalszej rozbudowy. Wykonaną adaptację dokumentacji podważył niezależny ekspert prof. Bartoszewski z Wrocławia.

- 2.3.9 Na wniosek Burmistrza Gminy Mosina z dnia 24 września 1993 roku Burmistrz Gminy Stęszew pismem nr IB-7331/21 z dnia 27 września 1993 roku podjął decyzję o ustaleniu lokalizacji oczyszczalni ścieków dla Mosiny - I etap realizacji.
- 2.3.10 Urząd Rejonowy w Poznaniu NB-XII-7351/13/147/93 z dnia 20 października 1993 roku zatwierdził plan realizacyjny i udzielił pozwolenia na budowę oczyszczalni ścieków.
- 2.3.11 Po potwierdzeniu przez PWiK (pismem nr RB/10/93 z dnia 28 października 1993 roku), Urząd Gminy Mosina pismem nr IMK/7027/5/23/93 z dnia 3 listopada 1993 roku zaakceptował następujący bilans ścieków na oczyszczalnię:
- docelowo - 8.000 m³/na dobę,
- I etap - 2.00 m³/dobę.
- 2.3.12 W dniu 5 października 1993 roku zawarto porozumienie pomiędzy Miastem Puszczykowo a Gminą Mosina w sprawie doprowadzenia wody do oczyszczalni ścieków oraz partycypacji w tym zadaniu obu gmin. Porozumienie podpisał Burmistrz J. Kałuziński (z kontrasygnatą Skarbnika Gminy E. Marciniak), brak podpisu drugiego członka Zarządu, co stanowi naruszenie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym.
W dniu 15 listopada 1993 roku nastąpiło protokolarnie przekazanie wodociągu do PWiK w Poznaniu do eksploatacji (wykonano 1.453 m rurociągu o 160 cm PCV za kwotę 436.550 tys. zł.)
- 2.3.13 W dniu 26 listopada 1993 roku podpisana została umowa z Wielobranżowym Zakładem Usług „SKEWA” na wykonanie zasilania placu budowy oczyszczalni w energię elektr.
Ze strony Gminy umowa podpisana została analogicznie jak w pkt. 2.3.11. Protokolarnie roboty te przyjęto w dniu 7 grudnia 1993 roku.
- 2.3.14 Po przeprowadzeniu w dniu 17-24 września 1993 roku przetargu (przetarg dwuetapowy) oraz podjęcia przez Radę Gminy w dniu 12 października 1993 roku uchwały nr XLI/219/93, dotyczącej rozpoczęcia budowy oczyszczalni ścieków i zaakceptowaniu wyniku przetargu - w dniu 26 listopada 1993 roku podpisano z Hydrobudową Poznań umowę nr 530/93 na budowę oczyszczalni ścieków (wraz z przeprojektowaniem dokumentacji wg zaleceń prof. Bartoszewskiego).
Protokolarnego przekazania placu budowy dokonano dnia 3 grudnia 1993 roku.
- 2.3.15 W wyniku przeprowadzonego przetargu na inspektora nadzoru na budowie oczyszczalni ścieków wybrano

Wojewódzką Dyрекcję Inwestycji w Koninie - wybór ten został zaakceptowany przez Zarząd Gminy w dniu 22 października 1993 roku (prot. nr 116/93).

W I etapie wytypowano BPBK w Poznaniu - jednakże po otrzymaniu negatywnej opinii prof. Bartoszewskiego wybór ten anulowano (prot. komisji przetargowej z dnia 13 października 1993 roku).

2.4 Przepompownia ścieków w Mosinie.

- 2.4.1 W dniu 9 grudnia 1991 roku pomiędzy DRMP a BPBK zawarta została umowa nr Z-6278/PSK/91 na kwotę 373.025 tys. zł. na opracowanie projektu technicznego przepompowni ścieków P1 dla Mosiny z rurociągiem tłocznym, zgodnie z pierwotnym bilansem ścieków, przyjętym dla oczyszczalni ścieków - przepompownia została zaprojektowana na wielkość 735 dm³/sek.
- 2.4.2 W dniu 31 marca 1992 roku podpisana została umowa cesji pomiędzy DRMP i UMiG Mosina - przekazanie obowiązków inwestora zastępczego na Urząd Miasta i Gminy Mosina. Umowę podpisał Burmistrz B. Robakowski (z kontrasygnatą Skarbnika Gminy).
Brak podpisu drugiego członka Zarządu - co narusza przepis art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.
Ponadto burmistrz podpisując umowę cesji zaakceptował umowę zawartą pomiędzy BPBK i DRMP.
W dniach 20 marca i 7 lipca 1992 roku podpisane zostały porozumienia dodatkowe nr 1 i 2, przesuwające terminy wykonania dokumentacji projektowej, również z naruszeniem przepisu art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.
- 2.4.3 Po otrzymaniu wykonanej dokumentacji projektowej, na podstawie uzyskanych opinii ekspertów (J. Bagiński - marzec 1993 rok, J. Bagiński, W. Niedzielski - 19 maja 1993 roku) - Zarząd Gminy stwierdził jej nieprzydatność, ponieważ przyjęto nieprawidłowe, zawyżone dane wyjściowe (pkt 2.4.1 - 735dm³/sek).
PWiK pismem nr RB/10/93 z dnia 29 października 1993 roku potwierdziło założenia dla przepompowni P1 na 370 dm³/s. jako skorygowane z założeniami bilansu oczyszczalni ścieków.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tyle „protokół”, pod którym podpisali się inspektorzy Regionalnej Izby Obrachunkowej.

Poniżej przedstawiamy genezę i finał odwołania z funkcji Burmistrza p. B. Robakowskiego i poprzedni Zarząd.

Już w roku 1991 panowie dr. inż. Witold Niedzielski i mgr inż. Paweł Tomczak - mieszkańcy Mosiny, na codzień, zawodowo zajmujący się problematyką kanalizacyjną, zwracali uwagę p. B. Robakowskiemu, aby podejmując decyzje dotyczące mosińskiej oczyszczalni i budowy kolektorów, brał pod uwagę najbardziej racjonalne rozwiązania.

W tym to czasie budowano kolektor kanalizacyjny w ul. Targowej, Sowińskiego. Metoda budowy była bardzo kosztowna, poprzez m.in. zabijanie ścianki szczelnej kafarem, powodując spękanie ścian i fundamentów okolicznych domów. Wtedy to inwestorem zadania była Dyrekcja Rozbudowy Miasta Poznania. Jednak

środki finansowe i to znaczne - również były wydatkowane przez Urząd Gminy. Dnia 1 stycznia 1992 r. Zarząd podejmuje decyzję o przejściu inwestycji. Następuje trzymiesięczny okres przejściowy. W tym czasie trwa przekazanie inwestycji. **B. Robakowski jako Burmistrz i ówczesny Zarząd przejmuje inwestycję z jej wszelkimi obciążeniami finansowymi.**

Od 1 kwietnia 1992 r. Urząd samodzielnie prowadzi inwestycję. W tej sytuacji wcześniej wymienieni W. Niedzielski i P. Tomczak, w pierwszych dniach kwietnia składają na ręce Burmistrza Robakowskiego projekt racjonalizatorski, który po zastosowaniu ma przynieść ponad 6 mld zł oszczędności dla Urzędu Gminy.

W tej sytuacji Burmistrz Robakowski powinien, zgodnie z prawem, powołać wszechstronną Komisję dla oceny projektu, a następnie realizować jej postanowienia.

Zleca jednak, dotychczasowemu projektantowi tj. Biuru Projektów Budownictwa Komunalnego z Poznania i dotychczasowemu wykonawcy „Hydrobudowie” ocenę projektu racjonalizatorskiego. Obie instytucje ustosunkowują się do niego krytycznie. Na bazie tych opinii, **Zarząd Gminy pod przewodnictwem p. Robakowskiego, oddala projekt racjonalizatorski.**

Panowie Niedzielski i Tomczak odwołują się. Podczas następnego posiedzenia Zarządu, projekt zostaje ostatecznie oddalony. Uczestniczą w nim twórcy racjonalizacji. **Na ówczesnym posiedzeniu p. B. Robakowski nazywa projekt racjonalizatorski „pomysłem brygadzystów podczas przerwy śniadaniowej”.**

W tej sytuacji racjonalizatorzy składają wniosek o rozpatrzenie sprawy przez Radę Gminy, która na swym posiedzeniu w dniu 14 lipca 1992 r. powołuje Komisję d/s oceny projektu.

Komisja przystępuje do pracy. Chcąc mieć wiarygodną ocenę, wnioskuje do Biura Studiów i Rzecznostwa przy Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych o zajęcie stanowiska.

Biuro przedstawia oficjalną „Ekspertyzę” w sierpniu 1992 r., która opiniuje projekt racjonalizatorski bardzo pozytywnie i wnioskuje do Rady Gminy o wdrożenie projektu.

Podczas Sesji 26 sierpnia 1992 r. **Rada większością głosów nakazuje Burmistrzowi Robakowskiemu wdrożenie projektu,** zarazem zlecając Komisji Doraźnej zbadanie Umowy zawartej pomiędzy Burmistrzem, a „Hydrobudową”.

Prace Komisji trwają. **Burmistrz natomiast nie robi nic, aby wdrożyć projekt.** Dnia 27 października 1992 r. Komisja przedstawia Radzie swą ocenę zawartej Umowy. Podpisanie jej było z punktu widzenia finansów gminy niekorzystne. **Biorąc to wszystko pod uwagę, Komisja wnioskuje o odwołanie Burmistrza i całego Zarządu.**

Rada Gminy większością głosów przychyliła się do wniosku i Uchwałą odwołuje B. Robakowskiego z funkcji Burmistrza oraz cały Zarząd w składzie: M. Walicki (z-ca Burmistrza), J. Wechta, D. Piątkowski, Cz. Jencz, E. Baraniak, S. Łyczyński.

Rozpoczyna się bez pardonowa walka, prowadzona przez odwołanego D. Piątkowskiego na łamach „Mosiniaka”. Tworzone są teksty, które w sposób nieludzki obrażają nowowybranych członków Zarządu i innych radnych.

Następuje wybór nowego Burmistrza.

Zostaje nim dr inż. Jan Kałuziński. Atak „Mosiniaka”

nasila się. Piszą inni członkowie Zarządu: M. Walicki, J. Wechta oraz B. Robakowski. Główną osobą, inspirującą ataki jest radny P. Buczkowski - zarazem Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiego Sejmiku Samorządowego - który w tak osobiwy sposób, uszanowuje demokratyczne decyzje Rady.

W lipcu 1993 r. zostają wznowione prace przy budowie kolektora kanalizacyjnego wg. koncepcji racjonalizatorów.

Zostaje podpisany aneks do Umowy z dotychczasowym wykonawcą „Hydrobudową”. Do chwili wstrzymania prac „Hydrobudowa” od 1989 r. do 1992 r. **zrealizowała 816 mb kolektora za kwotę 12,8 mld zł, co daje średnią ok. 15 mln za 1 mb. Natomiast od lipca 1993 r. do chwili obecnej, ta sama „Hydrobudowa”, stosując się do projektu racjonalizatorskiego, wykonuje 1600 mb (a więc dwa razy tyle co poprzednio) za kwotę 5,5 mld zł, co daje średnią 3,5 mln zł za 1 mb. Wtedy realizowano 816 mb w trzy lata, teraz 1600 mb w 11 miesięcy.**

Kolektory będą docelowo odbierały ścieki z terenów za „Barwą” i Fabryką Mebli oraz z Os. Nowe Krosna w sposób grawitacyjny tj. samoczynny bez jakichkolwiek pośrednich przepompowni.

W najbliższych dniach nastąpi koniec realizacji budowy kolektorów, jej pierwszego etapu. W drugim etapie zostanie poprowadzony kolektor do Os. Nowe Krosna. Dlatego też Urząd zwrócił się do Biura Studiów i Rzecznostwa w Lesznie o dokonanie **gruntownej analizy oszczędności,** wynikających z przyjęcia i zastosowania projektu racjonalizatorskiego, związanego z budową kolektorów. Stosowne opracowanie zostało przesłane do Urzędu.

Aby nie być gołosłownym, zacytujemy fragment tekstu:

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

4. Ocena prawna zgłoszenia projektu wynalazczego

- 4.1. Z uwagi na datę zgłoszenia i przyjęcia projektu do stosowania (okres kwiecień-sierpień 1992 r.) zgodnie z art. 3 ust. 2 samoistnych przepisów ustawy zmieniającej ustawę o wynalazczości (Dz. U. Nr 4 z 1993 r. poz. 14) projekt w zakresie kwalifikacji prawnej ocenia się w oparciu o przepisy o wynalazczości z dnia 19.10.1972 r. (Dz. U. Nr 33 z 84 r. poz. 1).
- 4.2. Zgłoszenie przedmiotowego projektu wynalazczego zawiera wszystkie niezbędne dane i informacje wymagane w 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29.06.1984 r. w sprawie projektów wynalazczych (Dz. U. nr 33 poz. 178), zwłaszcza przedstawia stan dotychczasowy i jego wady, istotę ze szczegółami technicznymi oraz wskazuje przewidywane efekty ekonomiczne. Oznacza to, że pod względem formalno-prawnym zostało opracowane prawidłowo i wyczerpująco w niezbędnym stopniu do uznania zgłoszenia za rozwiązanie techniczne.
- 4.3. W opisie technicznym zgłoszenia projektu wynalazczego twórcy podali niezbędne dane techniczne jak: średnice i typy rur, rodzaj wykopów i ich zabezpieczenia oraz nachylenie kanałów, które stanowią cechy i środki techniczne służące do zrozumienia istoty i oceny zgłoszenia jak również można je traktować jako założenia techniczne do opracowania projektu technicznego do realizacji inwestycji.
- 4.4. Zgłoszenie jest nowe lokalnie w odniesieniu do realizowanej inwestycji i nie było przewidziane w zatwierdzonym i realizowanym przez wykonawcę projekcie roboczym, czyli spełnia cechy nowości przewidzianej w art. 85 ustawy o wynalazczości.
- 4.5. Zgłoszenie projektu wynalazczego pt. „Zmiana koncepcji

(sposobu) skanalizowania południowej części m. Mosiny" spełnia wymogi określone w art. 83 ustawy o wynalazczości dla projektu racjonalizatorskiego. Projekt - jak podano wyżej - jest rozwiązaniem technicznym i nowym oraz nadaje się do stosowania (jego realizacja jest na ukończeniu).

Reasumując, zgłoszenie j.w. autorstwa p.p dr inż. Witolda Niedzielskiego, mgr inż. Jolanty Olejnik-Olek i mgr inż. Pawła Tomczaka jest projektem racjonalizatorskim w myśl prawa wynalazczego i należy je traktować jako projekt wykorzystany w procesie inwestycyjnym.

III. Analiza oszczędności z zastosowania projektu racjonalizatorskiego na budowie p.t. „Kolektor sanitarny dla Mosiny”

Dokumentacja techniczno-kosztowa kolektora sanitarnego dla m. Mosiny realizowanej inwestycji i zastosowanie na w/w budowie projektu racjonalizatorskiego pozwala stwierdzić jednoznacznie osiągnięcie efektu ekonomicznego. Dokonana szczegółowa analiza wyliczonych porównawczych kosztów w trzech wariantach przez twórców projektu racjonalizatorskiego jest prawidłowa w zakresie rzeczowo-finansowym i tak:

Wariant I - wg umowy nr 517/89 z przelicznikiem kosztów na 1993 r. wynosi 8,5 mld x 1,6 = 13,6 mld zł, koszt realizacji wg aneksu nr 8/93 porównawczy zakres mb 792 wynosi 3,9 mld zł
Efekt ekonomiczny wynosi: 13,6 mld - 3,9 mld = 9,7 mld zł

Wariant II - wg kalkulacji w cenach 1993 r. na podstawie KNR oraz cen materiałów i sprzętu na poziomie średnio krajowych wg ORGBUD (I kw. 1993) 12,8 mld plus 1,6 mld (aneks do umowy) = 14,4 mld
Koszt realizacji wg aneksu 8/93 porównawczy zakres mb 792 wynosi 3,9 mld
Efekt ekonomiczny wynosi: 14,4 mld - 3,9 mld = 10,5 mld zł.

Wariant III - wg danych przybliżonych o koszt realizacji kanału Ø 800 w ul. Sowińskiego S 13 - S 20 1 mb w c. 1992 r. = 15,28 mln M 93/92 1,2 = 18,46 mln
Zmniejszenie Ø i wypłacenie 1,46 mln/mb
Koszt kanału w zakresie porównawczym wynosi 13,5 mld.
Koszt realizacji wg aneksu 8/93 porównawczy zakres 792 mb wynosi 3,9 mld
Efekt ekonomiczny wynosi:
13,56 mld - 3,9 mld = 9,6 mld zł.

Średnia artmetyczna efektów przedstawionych wariantów do podstawy wyliczenia wynagrodzenia twórców wynosi:

$$E = \frac{9,7 \text{ mld} + 10,5 \text{ mld} + 9,6 \text{ mld}}{3} = 9,9 \text{ mld zł}$$

Uwaga: Koszt odszkodowań nie jest efektem ekonomicznym w projekcie racjonalizatorskim.

Obliczenia szczegółowe zakresu 792 mb - aneks 8/93 w archiwum Biura.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Jak wynika z powyższego, oszczędności, które przyniósł projekt są olbrzymie. Biorąc pod uwagę straty, które poniosła Gmina Mosina za rządów p. B. Robakowskiego, wskazane w protokole Regionalnej Izby Obrachunkowej tj.

a) nieodpowiednia dokumentacja oczyszczalni ścieków, która kosztowała 1,8 mld zł;

b) nieodpowiednia dokumentacja przepompowni ścieków, która kosztowała 400 mln zł;

c) odszkodowania za uszkodzone budynki przy realizacji kolektora, które stanowią 1,3 mld zł (dotychczas wypłaconych);

dają łączną kwotę 3,5 mld zł.

Gdyb nie twórcy projektu racjonalizatorskiego p.p. dr inż. Witold Niedzielski, mgr inż. Paweł Tomczak oraz mgr inż. Jolanta Olejniczak-Olek, mielibyśmy następujący scenariusz wydarzeń:

Na stanowisku Burmistrza nadal byłby p. B. Robakowski z poprzednim Zarządem - a straty z tego tytułu kształtowałyby się w granicach 13,4 mld zł; czyli wymieniona wcześniej kwota - 3,5 mld zł oraz 9,9 mld zł z tytułu niewłaściwej realizacji budowy kolektora.

Powyższy artykuł został przygotowany kompleksowo. Protokoł Regionalnej Izby Obrachunkowej oraz Ekspertyza Biura Studiów i Rzecznostwa z Leszna potwierdzają zasadność odwołania z funkcji Burmistrza p. B. Robakowskiego i ówczesnego Zarządu.

Uważamy, że sprawa ta musi mieć swój właściwy epilog.

Jan Jankowski

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Ponadto, poniżej przedstawiamy artykuł, który ukazał się w informatorze Urzędu i Zarządu Miasta Puszczykowo „Echo Puszczykowa” w nr 4 z 30.04.94 r.

Związek Puszczykowa z Mosiną nie rozpadł się

Warto przy okazji parę słów poświęcić oczyszczalni budowanej przez Mosinę na południowym skraju Puszczykowa, zlokalizowanej pomiędzy szosą kórnicką a granicą administracyjną rozdzielającą obie gminy na obszarze o powierzchni ok. 4 ha. Temat ów wielokrotnie przewijał się przez „Echo” przed dwoma laty (por. numery 2, 3, 5, 6 z 1992 r.), gdyż oczyszczalnia ta miała w założeniach obsługiwać cały obszar obu gmin, a więc - w naszych granicach - i odległe Stare Puszczykowo, i niżej od oczyszczalni położone tereny północnej części miasta, z czego wynikała konieczność budowy przepompowni i stopni spiętrzających. Czytelnicy pamiętają, że władze Puszczykowa nie zgadzały się na przyjęcie projektu drogiego i nienowoczesnego, zakładającego bardzo wysokie koszty budowy oraz kilkakrotnie zawyżoną, nierealną ilość dostarczanych ścieków. Akcentowano, że rozpoczęcie bardzo drogiej inwestycji stworzy ryzyko bankructwa gmin i zaniechania realizacji oczyszczalni już w trakcie budowy. Ponadto oczyszczalnia niedociążona pracuje równie źle jak przeciążona, gdyż do zachowania ciągłości procesów fermentacji i biodegradacji zanieczyszczeń muszą być utrzymane stałe parametry technologiczne. Zarząd Miasta Puszczykowa ogłosił jesienią 1991 r. przetarg na koncepcję i projekt oczyszczalni adekwatnej do potrzeb obecnych z możliwością rozbudowy przy większym zrzućcie ścieków w przyszłości. Przetarg został zamknięty 15.11.1991 r. a stanęło do niego 14 firm. Analiza ofert została przedstawiona w „Echu” Nr 3 (13) z dnia 24.01.92 r. i potwierdziła zastrzeżenia wysuwane przez Puszczykowo wobec koncepcji oczyszczalni. Wobec obstawania władz Mosiny przy kontynuowaniu prac nad pierwotnym projektem władze naszego miasta zaczęły rozważać rozwiązania alternatywne. Stąd narodziła się w rok później koncepcja budowy oczyszczalni wspólnej z Komornikami.

Nowe Władze Mosiny w końcu pogodziły się z faktem, że koncepcji błędnej w założeniach nie można poprawić, lecz trzeba ją całkowicie zmienić. Zamiast potężnej oczyszczalni - molocho powstanie nowoczesna oczyszczalnia modułowa, którą można powiększać poprzez dodawanie kolejnych bloków działających w równoległym procesie technologicznym. Budowa jest rozłożona na trzy etapy, każdy z nich oznacza powiększenie zdolności przerobowych instalacji. Do oczyszczalni będzie podłączona część Niwki wraz z hotelem pielęgniarek i szpitalem PKP; Puszczykowo jest więc zainteresowane jej budową i włączy się do drugiego etapu realizacji inwestycji, co nastąpi za około dwa lata.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

*Jeżeli masz problemy związane z piciem alkoholu lub ktoś z Twoich bliskich - przyjdź,
a uzyskasz fachową pomoc i poradę
WITAMY CIĘ W NASZEJ PORADNI!!!*

PUNKT KONSULTACYJNO-DIAGNOSTYCZNY
Poradni odwykowej Poznań-Wilda
w Ośrodku Zdrowia w Mosinie.

Porady psychologa z zakresu:

*choroby alkoholowej
poradnictwo rodzinne
terapia*

konsultacje i leczenie są bezpłatne

PUNKT CZYNNY: Poniedziałki godz.: 15.00-18.00 pok. 103

Będziesz miał szansę na:

- poznanie mechanizmów choroby na którą cierpisz i nauczenie się jak z nią żyć
- zdobycie umiejętności radzenia sobie z trudnościami i problemami osobistymi
- zrozumienie co dzieje się w TWOIM życiu i TOBIE samym.

Będziesz miał szansę na znalezienie odpowiedzi na pytania:

- Kim jesteś?
- Dlaczego Twoje życie jest pełne napięcia, nerwowej atmosfery i złośliwości
- Czym w istocie są przeżywane przez Ciebie kłopoty?

**Sklep z Artykułami
Instalacji Sanitarnej
Mosina, ul. Reymonta 4
(dawna Świerczewskiego)
tel. 132-680**

***poleca
po umiarkowanych cenach:***

- wanny, zlewozmywaki, umywalki,
- kabiny natryskowe,
- kompakty w.c.,
- miski ustępowe, brodziki, baterie
- dolnopluki, deski sedesowe,
wylewki,
- sitka natryskowe, syfony, głowiczki,
perlatory, filtry do wody,
- uszczelki oraz inne art. instalacji
wodnej.

Na terenie Mosiny
towar dowozimy własnym transportem.

Zapraszamy od poniedziałku do soboty
godz. 9.00 - 18.00.

Życzymy udanych zakupów.

P. H.

Oferuje: **AGROL**

- ☞ części do ciągników i maszyn rolniczych
- ☞ łożyska, paski klinowe, elektrody, opony,
sznurek
- ☞ akcesoria samochodowe

Mosina, ul. Budzyńska 10
tel. 132-923

w części „Supersamu” przy restauracji „Morena”

**Zapraszamy od pon.-pt. 8.00-16.00
w soboty 9.00-13.00**

Zakład Ubezpieczeń „HESTJA” s.a. Centrala
- Poznań, Stary Rynek 77, tel. 551-360, Oddział
- Puszczykowo, ul. Zielona 21 tel. 133-466

AGENCJA

**MOSINA, ul. Poznańska 11,
czynna codziennie 15.00-19.00**

Zawieranie ubezpieczeń w zakresie:

domów i mienia od ognia, mieszkań, domków letniskowych, odpowiedzialności cywilnej, następstw nieszczęśliwych wypadków, koszty leczenia za granicą, mienia w transporcie, komunikacyjne (OC, AC, NW, Zielona Karta), OC, NW i mienie w gospodarstwach rolnych, inne

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17 poz. 99) podaje się do publicznej wiadomości, że w dniach od 26 maja 1994 r. do 15 czerwca 1994 r. w godz. od 9.00 do 12.00 wyłożone będą w Urzędzie Gminy Mosina pokój nr 16 do publicznego wglądu projekty następujących miejscowych planów szczegółowych zagospodarowania przestrzennego:

1. Miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego w rejonie ulic ŻEROMSKIEGO I GAŁCZYŃSKIEGO
2. Miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa usługowego i mieszkaniowego w rejonie ulic STRZELECKIEJ i KRASICKIEGO.

W związku z tym zainteresowane organy administracji rządowej, jednostki organizacyjne i osoby fizyczne mogą zgłaszać do s/s projektu uwagi i wnioski. W ostatnim dniu wyłożenia autorzy będą udzielać informacji do w/w planów.

BURMISTRZ
dr Jan Kałuziński

BMZ STELMASZYK
Mosina ul. Farbiarska 4

*Sklep oferuje za gotówkę
i na raty
BEZ ŻYRANTÓW*

- włoskie pralki i lodówki firmy „ARDO”
- inny sprzęt gospodarstwa domowego
- telewizory, magnetowidy, odtwarzacze
- radia, wieże
- anteny TV i satelitarne
- piece elektryczne c.o. firmy „MORIEL”, sterowanie elektroniczne-gwarancja 24 m-ce w cenie producenta
- komputery IBM
programy dot. księgowości, magazynu i inne

*Przy zakupie na raty bezpłatny dowóz
sprzętu do klienta następnego dnia
Wystawiamy faktury VAT
Tel. 136-121*

Zakład Usług Szewskich
Mosina
ul. Farbiarska 30 przy „BARWIE”

Poleca usługi:

**Naprawa wszelkiego rodzaju obuwia
z materiałów krajowych
i zagranicznych.
Dorabianie kluczy samochodowych
oraz patentowych.
Sprzedaż obuwia domowego
damskiego, męskiego,
odświeżaczy, breloczków,
etui do kluczy.**

*Usługi wykonywane są na maszynach
zachodnich co gwarantuje dobrą jakość.
Terminy na życzenie klienta.
Ceny konkurencyjne.*

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17 poz. 99) podaje się do publicznej wiadomości, że w dniach od 26.05.1994 r. do 15.06.1994 r. wyłożony będzie w Urzędzie Gminy Mosina pokój nr 16 w godz. od 9.00 do 12.00 projekt częściowej aktualizacji miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego m. Mosina w rejonie ulicy Strzeleckiej.

W okresie wyłożenia zainteresowane organy administracji państwowej, jednostki organizacyjne i osoby fizyczne mogą zgłaszać do w/w projektów uwagi i wnioski.

BURMISTRZ
dr Jan Kałuziński

SPECJALISTYCZNE GABINETY LEKARSKIE

Mosina, ul. Śremska 14
(budynek starego Ośrodka Zdrowia)

Informacja tel. 136-206

INTERNISTA	- lek. med. Zbigniew Andrusiak	pon. 16.00 do 18.00
EKG	specjalista chorób wewn.	środa 9.00 do 10.00 czwartek 16.00 do 17.00
OKULISTA	- lek. med. Ewa Ginelli lek. okulista	wtorek 17.00 do 18.00 piątek 17.00 do 18.00
DERMATOLOG	- lek. med. Małgorzata Kopaczyńska specjalista dermatolog	czwartek 17.00 do 18.00
UROLOG	- dr med. Maciej Strzyżowski specjalista urolog	wtorek 15.00 do 16.00
LARYNGOLOG	- lek. med. Stanisław Trąpczyński specjalista laryngolog	pon. 17.00 do 18.00 środa 17.00 do 18.00
CHIRURG	- lek. med. Piotr Kopaczyński specjalista chirurg	środa 17.30 do 18.30 (po uprzedniej rejestracji telefonicznej)
GINEKOLOG	- lek. med. Jacek Nowakowski specjalista ginekolog	wtorek 17.00 do 18.00 piątek 17.00 do 18.00

- ☞ Aparaty fotograficzne
- ☞ Sprzęt RTV
- ☞ Anteny na TV „ES”, POLSAT
- ☞ Gry telewizyjne
- ☞ Zegarki Casio

na raty
bez zyrantów,
bez oprocentowania
ceny półhurtowe



Szeroki asortyment
art. szkolnych, w tym
podręczniki
do klas od I - VIII,
ZABAWKI

POLECA
Sklep
przy Topolowej 5a
vis à vis Internatu